

Beste VVB – sympathisanten,

Beste vrienden van de Vlaamse onafhankelijkheid,

Vlaamse vrienden, de zogeheten historische “moeder aller verkiezingen” ligt nu ruim anderhalve maand achter ons.

De politieke kaarten werden “herverdeeld” en op de Belgische keukentafel gegooid.

Het momentum, het grote kantelmoment, de start van een aangekondigde boedelscheiding, waar we z’n allen op hadden gehoopt, is er niet gekomen. Of moet ik zeggen, nog niet gekomen!

Het verlies van de ene V-partij werd opgeslokt door de andere V-partij en outsider LDD bleef met lege handen achter. Als partijpolitieke en ideologisch ongebonden ledenorganisatie is het echter niet de taak van de VVB om zich te mengen in partijpolitieke keuzes of strategieën. Wel moeten we waakzaam toezien en deze keuzes afoetsen volgens de “Baert doctrine”.

Zijn de politieke stappen die genomen gaan worden, goed voor Vlaanderen? En, brengen ze ons dichterbij ons einddoel, namelijk de Vlaamse onafhankelijkheid?

Het heeft weinig zin om vandaag op de komende ontwikkelingen vooruit te lopen, maar een grondige analyse van de feiten dringt zich wel op. Met andere woorden, we moeten met de VVB een kat een kat durven noemen.

De V-partijen slaagden er niet in om een betekenisvol aantal stemmen weg te halen bij de B-partijen.

Veel redenen voor euforisch hoerageroep zijn er op dit moment dus niet.

De toekomst en vooral de politieke slagkracht van de V- partijen maakt bovendien hun achterban onzeker.

Men kan honderd en één redenen verzinnen om verklaren waar het strategisch en communicatief is fout gelopen.

Maar deze denkoefening en intern gewetensonderzoek moet gevoerd worden binnen de geledingen van de V-partijen zelf.

Voor de VVB is het vooral belangrijk dat de V-partijen voor zichzelf duidelijke keuzes maken met betrekking tot de thema’s die ze de komende jaren zullen bespelen.

Wij verwachten in elk geval, dat zowel de NVA als het Vlaams Belang, ieder vanuit zijn eigen invalshoek zeer concreet de modale Vlaming zal weten te overtuigen van de toekomstkansen die een vrij Vlaanderen kan bieden aan de huidige en komende generaties.

En dat dan ook in alle duidelijkheid en concreet communiceren.

De VVB sluit bovendien per definitie geen enkele partij uit. Het is dus nooit te laat voor andere Vlaamse partijen, die vandaag weliswaar hun Franstalige broodheren nog steeds naar de mond spreken, om van kamp te veranderen.

Dat was ook het opzet van de grote VVB-campagne "JA voor Vlaanderen". En die campagne gaat onverminderd door!

Want het blijft onze bedoeling om die zogenaamde 51ste Vlaming alsnog te overtuigen van de noodzaak van de Vlaamse onafhankelijkheid.

En dat moet gaandeweg ook de rode draad worden doorheen de werking van alle Vlaamse partijen.

Vlaamse vrienden,

Vandaag stellen we ons terecht de vraag: hoe moet het nu verder?

Is het kalf voor onbepaalde duur verdronken en worden wij voor vijf jaar achteruit geslagen door het Belgisch status quo?

Gaan we vijf lange jaren rondjes draaien op een Belgische draaimolen die teveel elektriciteit verbruikt en waarvan de verliezen zienderogen oplopen.

Vlaamse vrienden,

Als we door de jaren heen één ding geleerd hebben, dan is het, om het met de woorden van mijn grootmoeder zaliger te zeggen: "Geduld hebben, want alleen geduld kan ons leven redden". En ja, ik weet het. Ook al wordt ons geduld maar al te vaak op de proef gesteld, toch vraag ik u om niet te versagen en voort te doen. Met nooit gebroken moed! Dat moet ons eeuwig credo zijn!

Zeker na 184 jaar kunstmatig België, moeten we toch allang weten dat elke tegenslag, het begin van een nieuwe impuls kan zijn.

En zoals de zaken er nu voorstaan, Vlaamse vrienden, moeten we zeker nog niet wanhopen. Integendeel!

Want het lijkt weinig twijfel dat het federale België opnieuw afstevent op een nieuwe "patstelling". Misschien is er zelfs een nieuw wereldrecord "regeringsvorming" in de maak. Trouwens, hoe we het ook draaien of keren, wat de B-partijen al maanden het prioritaire sociaal-economische luik noemen, zal altijd communautair geladen zijn.

Want in de Belgische versie van het sprookje Assepoester, is het altijd de Vlaamse Assepoester die zich moet uitsloven voor haar Belgische stiefmoeder en voor haar twee onhebbelijke stiefzusters, Wallonië en Brussel.

Om wat te krijgen? De spreekwoordelijke stank voor dank!

Maar wie in sprookjes gelooft, weet maar al te goed dat die finaal altijd mooi eindigen. Dus, ook aan de onvoorwaardelijke Vlaamse inschikkelijkheid zal ooit een einde komen. En misschien nog sneller dan we denken! En precies dat kan onverhoopt nieuwe kansen scheppen. Want stel nu even dat De Wever, Michel of een of andere informateur/formateur, er toch nog in slaagt om een centrum-

rechtse zogenaamde NCMV of kamikaze-besparingsregering op de been te brengen, dan zal de wil van de Vlaamse kiezer, namelijk de “ontvetting” van de federale staat en dus een significante verlaging van het overheidsbeslag, uiteraard bovenaan in het regeerakkoord moeten staan. Dat kan gewoon niet anders.

In een ideale wereld zou de PS zich dan koest houden en zich volledig concentreren op haar machtsbasissen in Brussel en Wallonië en zich op het federale niveau beperken tot het voeren van een constructieve oppositie. De federale regering zou dan maatregelen kunnen nemen die ook de Vlaamse economie de nodige ademruimte geven, die werkgelegenheid scheppen en de koopkracht verhogen en dus ook Vlaamse welvaart creëren. Waardoor de Vlaamse roep naar onafhankelijkheid dan gaandeweg vanzelf zou afnemen...

Maar, Vlaamse vrienden, er is meer dan een grote maar.

Dit droomscenario heeft in het België dat wij kennen geen schijn van kans. De NV BELGIE is niet van plan om zich zomaar te laten uitkleden. Zelfs al komt er zo'n kamikazeregering -of een variant ervan- dan zal uitgerekend de gehele francofonie, bij monde van de PS en CdH, alles uit de kast halen om zo'n herstelregering binnen de kortste keren te torpederen. Belangenconflicten en alarmbelprocedures zullen snel op scherp staan en zullen hun doel niet missen.

De Waalse vakbonden, hierin gesteund door de altijd tot collaboratie bereide Vlaamse vakbonden, zullen zich zeker niet onbetuigd laten en gegarandeerd met wilde stakingen het hele land weken en desnoods maanden plat leggen.

Met als resultaat: de volledige blokkering van het federale niveau!!

De voorspelling van politicoloog Bart Maddens, namelijk een blokkering van de sputterende federale motor met een “systeemcrisis” tot gevolg, zou wel eens de juiste kunnen zijn. En dat kan onverhoeds kansen scheppen! Want zo zou het wel eens kunnen zijn dat alles wat de Franstalige politieke kaste, staatsmisvorming na staatsmisvorming, heeft bedisseld om de Vlaamse meerderheid monddood te maken, zich uiteindelijk tegen België gaat keren.

En dat zou een ultiem kantelmoment kunnen worden. Een moment waarop niemand nog bereid is om het federale niveau nog echt au sérieux en zowat iedereen gaat inzien dat Vlaanderen en Wallonië zich uiteindelijk toch maar beter zelf kunnen besturen!.

Vandaar, Vlaamse vrienden, als het inderdaad de bedoeling van de NVA is, om vandaag de grenzen van het federale niveau af te tasten en desnoods bloot te leggen, weliswaar zonder nadelige consequenties Vlaanderen, dan mag dit scenario, wat de VVB betreft, een kans krijgen. Anders gezegd, als het er op aankomt om met een diepsnijdende autopsie op het belgisch-federale karkas, alle Belgische ziektes bloot te leggen, dan kan dat alleen maar verhelderend werken. Duidelijkheid is trouwens de beste raadgever!

Met andere woorden, politiek Vlaanderen verplichten om eindelijk na te denken én te werken aan een toekomst zonder België.

Maar, Vlaamse vrienden, zover zijn we nog lang niet.

Waakzaamheid blijft dus geboden!

Want als Vlaams voogdijminister Geert Bourgeois zich neerlegt bij de uitspraak van de tweetalige kamer van de Raad van State, die onder de leiding van een Franstalige voorzitter, de omzendbrieven Martens-Peeters verticaal klasseerde, dan stapt hij zonder meer mee in de Franstalige logica dat de zes Vlaamse faciliteitengemeenten de facto al tweetalig zijn en electoraal al tot het Brussels gewest behoren. Dan heeft niet alleen Vlaanderen, maar vooral minister Bourgeois een groot probleem, want dan wordt het voor ons heilige principe, namelijk dat de faciliteiten een tijdelijk middel zijn om zich in Vlaanderen te kunnen integreren, zonder meer begraven.

De officiële tweetaligheid, waar de francofonie al jaren om roept, is dan een feit! En dat zal de VVB nooit aanvaarden!

Het mag toch niet zijn, dat uitgerekend door de zwakheid van Vlaamse politici, de zes Vlaamse faciliteitengemeenten sluipenderwijs worden overgeleverd aan een Brusselse stiefmoeder! Dat is ronduit slecht voor héél Vlaanderen en verzwakt bovendien de Vlaamse onderhandelingspositie bij een gebeurlijke boedelscheiding. Want Brussel en de Vlaamse rand zullen dan het perfecte alibi zijn voor chantage en vertragingen van francofone zijde.

Conclusie: Vlaanderen mag geen morzel grond cadeau doen aan de Brusselse francofonie.

En ook de Vlaamse geldkraan moet dicht, want het kan toch niet dat Vlaanderen ten behoeve van Brussel zomaar een blanco cheque van 500 miljoen tekent. Een cheque, nota bene, waarmee Vlaanderen in Brussel zijn eigen uitsluiting gaat financieren!

Mede daarom zullen wij met de VVB de zesde staatshervorming met klem blijven afwijzen en bestrijden.

Voor ons moet Vlaanderen zijn posities in Brussel vooral verstevigen en het Vlaamse onderwijs blijven ondersteunen, precies om te beletten dat de Vlaamse meubelen beetje bij beetje aan de deur worden gezet.

Vlaamse vrienden.

De echte waarheid komt nog altijd uit een Franstalige mond. Vooral omdat zij beter dan wie ook beseffen dat België moet blijven bestaan omwille van het Vlaams onderhoudsgeld. Denk maar aan de alleszeggende woorden van Elio di Rupo: “De dag dat Wallonië ook maar één eurocent aan Vlaanderen moet betalen, mag België ophouden te bestaan.”. Voilà, dat is tenminste klare taal!

Diezelfde klare taal willen wij ook in Vlaanderen horen.

En daarom mogen we met de Vlaamse Beweging niet bij de pakken blijven zitten.

De VVB werkt hiervoor aan nieuwe strategieën en verkooptechnieken om haar boodschap nog duidelijker over te brengen naar die 80% Vlamingen die er niet of minder wakker van liggen. Onze boodschap moet luchtiger en begrijpelijker worden. We mikken dan ook voluit op schaalvergroting. De samenwerking met het ANZ is ondertussen een feit en betekent een versterking van onze gelederen. Onze campagne “14-18: van zelfbestuur naar onafhankelijkheid”, wordt mee gedragen door VOS en samen met onze vrienden van de IJzerwake geven we een “14-18” kalender uit.

De VVB heeft de ambitie om terug die grote Vlaamse volksbeweging te worden van eind de jaren vijftig, begin de jaren zestig.

Een brede volksbeweging met Vlamingen uit alle geledingen van onze samenleving, die samenwerken rond een wervend toekomstproject dat ons allen bindt: namelijk een onafhankelijk Vlaanderen met een onafhankelijke stem in Europa.

Met de VVB zullen we de hand aan de ploeg slaan. Waakzaamheid, weerbaarheid en engagement zijn de boodschap. Het zit niet in onze genen de moed te laten zakken. Falen is geen optie. Uitgaan van onze eigen sterkte en door onze niet aflatende ludieke Vlaamse koppigheid anderen aansteken om onze gelederen te vervoegen. Dat is onze opdracht!

Het bestuur van de VVB neemt met opgeheven hoofd de handschoen op.

De laatste grote manifestatie in Brussel met onze Catalaanse en Schotse partners hebben vriend en vijand verbaasd. Om het met de woorden van ons VVB- organisatiewonder Herwig van Onckelen te zeggen: “ Het was het grootste feestje dat de VVB ooit organiseerde, en dan nog in het dorp Brussel”!

Voor de VVB is de opgave duidelijk: Vlaanderen warm maken voor een nieuwe en betere toekomst.

Wij zullen onder andere aan elke, maar dan ook aan elke Vlaming, duidelijk maken wat Vlaanderen allemaal zou kunnen realiseren met die 16 miljard euro, die nu jaarlijks verdwijnt in de bodemloze Waalse put. Want het gaat om Vlaams geld, waarmee maar liefst 80000 nieuwe woningen zouden kunnen gebouwd worden. En waarmee de fameuze woonbonus en de kinderbijslag perfect gefinancierd zouden kunnen worden.

Wij zullen de Vlaamse alleenstaande moeders, met een loon van 1200 euro per maand, gaandeweg overtuigen de ze meer en betere kansen zullen krijgen met een eigen en zelfstandig Vlaams arbeidsmarktbeleid!

Vandaar, Vlaamse vrienden, dat we de boer op moeten met een positief verhaal. Een verhaal met een happy end.

Een verhaal gesneden op mensenmaat zodat iedereen er zich kan in herkennen. Een klantvriendelijk kant en klaar product.

Aanlokkelijk om te kopen en zonder een onbegrijpelijke Belgische bijsluiter.

En het kan, Vlaamse vrienden. Het kan!

Onze geestverwanten in Europa zijn er het levende bewijs van.

In Catalonië is de onafhankelijkheidsbeweging eerst vanuit de basis vertrokken. Aanvankelijk zelfs zonder steun van de nationalistische partijen. Maar het aantal “independentisten” is er de voorbije 10 jaar wel gestegen van 10 naar 40 procent.

In Schotland klommen de “independentisten” van 15 naar 45 procent. En de Schotse premier Salmond heeft overschot van gelijk als hij zegt dat, ook als ze in september de 50 procent niet halen, Schotland er toch nooit meer hetzelfde zal uitzien.

Dat is de ware spirit. En daar moeten wij ons aan optrekken!

Eén ding staat vast: er is in Europa ontegensprekelijk een onafhankelijkheidsbeweging op gang gekomen, waar de verdedigers van de Europese superstaat, de Verhofstadts, de Barossos, de Van Rompuys en consoorten, niet meer tegen opgewassen zijn.

Vlaanderen moet én zal meegaan in deze stroming.

De JA-beweging wint terrein. En dat kan alleen als we surfen op positieve energie.

Dat kan alleen als de inzet en het enthousiasme van ieder van ons aanstekelijk en charmerend werkt.

Als we ons wervend blijven opstellen middenin het Vlaams gewoel.

Vrienden, mis uw afspraak met de toekomst niet.

Maak ons groter en sterker en wordt vandaag nog lid van de VVB.

Van een VVB die zich op 11 juli graag omdoopt tot “onafhankelijkheidsbeweging”.

Kortom, laat samen met de VVB de roep van Tiji steeds luider klinken:

Ja Voor Vlaamse vrijheid

Ja, voor een rechtvaardige echtscheiding.

Ja voor een Europa van vrije staten.

JA voor echte Vlaamse onafhankelijkheid.

Bart De Valck (0499/21.24.48)

Voorzitter VVB.